

**Честита и здрава да е
Новата 2022 година!**

Курдж

Списание за социални права и интеграция . Година XXX . за декември 2020 г. Цена 0,50 лв.

Акцент	3 - 30
ДЕКЛАРАЦИЯ ОТ НПО НА ХОРА С УВРЕЖДЕНИЯ	4 - 6
ПОЗДРАВЛЕНИЕ ОТ К. КОЦЕВ	6
ЗА 3 ДЕКЕМВРИ	7 - 9
ДОБРИТЕ ВЕСТИ ИДВАТ С КУРАЖ	10 - 16
ЛИЧНА ПОЗИЦИЯ	17 - 18
ПОРТРЕТИ	19 - 23
ГОСТУВА НИ СП. ЗВУК И СВЕТЛИНА	24 - 27
Моята истина	28 - 29
Афоризми	29
СПРАВОЧНИК	34 - 37
18 ЗАБАВНИ ПОВЕРИЯ	38
ПОКЛОН ПРЕД ПАМЕТТА ВИ, КОЛЕГИ И ПРИЯТЕЛИ!	39

НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНИ ОРГАНИЗАЦИИ НА И ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДАНЯ ПРОВЕДОХА ПОРЕДИЦА ОТ СРЕЩИ С ПОЛИТИЧЕСКИ ПАРТИИ И КАНДИДАТ-ПРЕЗИДЕНТСКИ ДВОЙКИ

Национално представителните организации на и за хора с увреждания, членове на Националния съвет за хората с увреждания към Министерски съвет и признати с акт на Министерски съвет, в продължение вече на 25 години сме официалният партньор на държавата при формиране на социалната политика за хората със специфични възможности. Във връзка с предстоящите парламентарни и президентски избори в България, инициираме провеждането на поредица от срещи с кандидат-президентските двойки и с представители на основните политически партии с цел да се запознаем с позициите, които ще отстояват в областта на:

- приобщаващото образование;
- здравеопазването;
- социалните услуги и подпомагане;
- трудово и пенсионно законодателство;
- други области на политиката за социално приобщаване на хората с увреждания;

Нашите сдружения представляват над 100 хиляди деца и лица с различен вид и степен на увреждане и в резултат на проведените срещи, ние поемаме ангажимента да ги запознаем с планираните политики и поетите ангажменти към хората с увреждания в нашата страна на съответните партии и кандидат-президентски двойки.

По време на срещите планираме и да споделим натрупаните проблеми в различни сфери на сложния и продължителен процес на интеграция на хората с увреждания в обществото и да обсъдим политиките за повишаване на качеството на техния живот.

С активната си работа през последните години ние успяхме поне да запазим вече постигнатото досега, но смятаме, че трудностите, които срещаме в развитието на една по-добра и приобщаваща среда, могат да бъдат преодолени и чрез заявяването на ясна политическа воля и отговорност от страна на всички институции и политически партии.

БСП ПРИЗНА НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ НА И ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДАНЯ ЗА ПАРТНЬОР В ПОЛИТИКИТЕ СИ

Национално представителните организации на и за хора с увреждания проведеха среща с БСП на 27 октомври 2021 г. с цел да представят проблемите на хората с увреждания в България и да се запознаят с позициите, които ще отстояват политическите партии и кандидат-прези-

Продължава на стр. 30

НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНИ ОРГАНИЗАЦИИ НА И ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ ЧЛЕНОВЕ НА НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ КЪМ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

До
Президента на Република България
Министър-председателя на Република България
Парламентарните групи в 47-то Народно събрание
Омбудсмана на РБългария
Медиите

ДЕКЛАРАЦИЯ

ОТ НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ НА И ЗА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

Уважаеми госпожи и господа,

Трети декември- международният ден на хората с увреждания е момент за оценка на извървяния път и дебат за перспективите на развитие на социалните политики за тези хора и осигуряване на условия за равнопоставеното им участие в развитието на обществото и държавата.

Днес в кризисната здравна и икономическа обстановка, заедно трябва да намерим верните решения за:

осигуряване на качествена подкрепа във всички области за постигане на нормални стандарти на живот за хората с увреждания;

пълна реформа в ТЕЛК и приемане на нов модел за оценка на увреждането, възможностите и потребностите, отчитащ комплекс от разнообразни фактори и гарантиращ по-висока степен на социално приобщаване на хората със специфични възможности;

повишаване ефективността на здравната система чрез: своевременно медицинска профилактика, качествено и достъпно лечение, осигуряване на безплатни лекарствени средства и медицинска рехабилитация;

промяна на модела за предоставяне на помощни средства, медицински изделия и приспособления и приемане на стандарти, гарантиращи тяхното качество;

повишаване качеството на приобщаващото образование;

незабавна и пълна промяна на нормативните условия за подкрепа на заетостта на хората с увреждания и осигуряване на напълно нов модел и правила за финансиране на хората с увреждания и работодателите, според броя на осигурените работни места и тежестта на увреждането на работещите. Повишаване на ресурса за подкрепа на работещите хора с увреждания и техните работодатели.

► Значимо завишаване стандартите за финансиране на социалните услуги, с цел създаване на качествена подкрепа за хората с увреждания; привличане на качествени професионално подготвени специалисти; преодоляване на високата инфлация, завишените цени на горива и ел. енергия и разработване на карта за оптималното им разпределение в страната;

подобряване на архитектурната, транспортна и комуникационна среда;

повишаване доходите на хората с увреждания, гарантиращи достоен живот, лечение и рехабилитация;

Създаване на условия и механизъм за координация и контрол на хоризонталните политики за хората с увреждания и създаване на Държавна агенция за хората с увреждания;

Промяна на режима на поставяне под запрещение на хората с увреждания с цел осигуряване на право на избор;

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Заявяваме своята готовност за участие в създаването и реализацията на политиките, усъвършенстване на действащата нормативна база за промяна на социалния статус на хората с увреждания в страната.

Веска Събева -Председател на Асоциацията на родители на деца с епилепсия и Заместник - Председател на Националния съвет на хората с увреждания

Красимир Коцев - Председател - Съюз на инвалидите в България

Васил Долапчиев - Председател - Съюз на слепите в България

Величка Драганова - Председател - Национална асоциация на сляпо-глухите в България

Мария Недялкова - Председател - Българска асоциация за лица с интелектуални затруднения

Маринела Ангелова - Председател - Националнодружение на работодателите на хората с увреждания

Мая Викторова - Председател - Българска асоциация "Диабет"

Диана Инджова - Председател - Център за психологически изследвания

Петър Велчев - Председател - Съюза на военноинвалидите и военно-пострадалите в РБългария

Николай Нинов -Председател - Съюз на глухите в България

Лазар Живанкин - Председател - Асоциация на родители на деца с нарушено зрение

Мария Кръстева -председател

Асоциация на родителите на деца с увреден слух

Божидар Станчев -председател

ДЕКЛАРАЦИЯ

Националния съюз на трудово-производителните кооперации
Венка Шаркова- председател
Българска асоциация за невромускулни заболявания
Стефан Данчев-председател
Национален център за рехабилитация на слепи
Светослав Чернев -председател
Национална организация „Малки български хора“
Павел Савов - председател
Българска асоциация за рекреация, интеграция и спорт
Бончо Бонев- председател
Национална потребителна кооперация на слепите в България
Георги Георгиев- председател
Национален алианс за социална отговорност
Доброслав Илиев - председател
Българска асоциация за рекреация, интеграция и туризъм
Златомир Стоянов –председател
Национална асоциация на хора с придобити увреждания

**ПОЗДРАВЛЕНИЕ ДО ВСИЧКИ ЧЛЕНОВЕ НА
СЪЮЗА НА ИНВАЛИДИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ЧРЕЗ ПРЕДСЕДАТЕЛИТЕ НА РЕГИОНАЛНИТЕ
ОРГАНИЗАЦИИ И КООРДИНАТОРИТЕ**

СКЪПИ ПРИЯТЕЛИ,

Най-топло и сърдечно ви поздравявам с Международния ден на хората с увреждания – Трети декември!

Този ден е още един повод да благодаря на всички членове и симпатизанти на нашия Съюз, на всички активисти, на членовете и председателите на Изпълнителните бюра на дружествата, на председателите и членовете на Управителните съвети на Общинските и Регионалните организации, на членовете на Контролните комисии на всички нива, на всички координатори, на членовете на Управителния съвет на СИБ и на работещите в Централното управление.

Благодаря ви за всеотдайния труд за доброто на нашите членове!

Бъдете здрави и се пазете!

С УВАЖЕНИЕ – КРАСИМИР КОЦЕВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЗА ТРЕТИ ДЕКЕМВРИ – МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

3-ти декември е определен за Международен ден на хората с увреждания от Генералната асамблея на ООН през 1992 г., с цел по-голяма интеграция на хората с увреждания в обществото, привличане на вниманието към техните проблеми, за защита на правата им, за благоденствие и достойнство.

Хората с увреждания сме хора като всички, само че много по – чувствителни към всичко около нас, много по – добри от всички нас, много по – улавящи трептенето на чувствата. И те виждат, радват се на красотата на небето и на облаците, а ако не виждат, живеят в мрак и имат нужда от помощник. Нека в такива дни се оглеждаме и, ако има някой такъв човек около нас, да му дадем малко радост!

Тя може да се изрази в една надежда, в един малък подарък, в едно ръкописане, в едно цвете... Човечността е тази, която в трудното време, в което живеем, се е превърнала в едно безценно съкровище. Което често пъти е заровено толкова надълбоко в някои хора, че може и никога да не бъде изровено. Те си остават едни коравосърдечни и тъжни за мен същества.

Но доброто и човечността ги има, имало ги е и винаги ще ги има. Безкрайно богат е този, който ги притежава и ги раздава на другите. Това е едно богатство, което носим в сърцето си. То не може да ни бъде откраднато или да ни бъде отнето.

Колкото повече имаш и раздаваш човечност, толкова тя никога не може да свърши. Тя е като един вълшебен дар от приказките, с който нявярно си бил описан, още когато си се родил. Светите ли отвътре, скъпи приятели, нищо друго няма значение - нито възрастта ви, нито външният вид, цветът на кожата, колко пари имате или нямате. Абсолютно нищо няма значение, ако е голямо сърцето ви. Знайте, че тогава вие сте цяло съкровище и не за някого, а за целия свят!

Ще завърша с един цитат на Астрид Линдгрен от „Пипи Дългото чорапче“: „Ние живеем, за да правим добро на другите хора. Аз например, живея само заради това. А другите хора, интересно, те за какво живеят?“

А от мен едно пожелание! Каквото и да ви случи, радвайте се, че сте живи и че сърцето ви тупти за едно дете, за едно внуче, за един достоен живот. Уврежданията не ви правят различни от останалите. Напротив, вие сте по – достойни от всички други, защото живеете с мъката си, а трябва да се усмихвате. За това се иска сила. Пожелавам ви я от сърце!

ДРУЖЕСТВО НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ С. БАРАКОВО
Лалка ИВАНОВА

КЪРДЖАЛИ

Отбелязваме Международния ден на хората с увреждания със смесени чувства. От една страна, се радваме на уважението на институциите, които днес ни засвидетелстваха внимание и повдигнаха духа и настроението ни. Получихме торти от областния управител Даниел Делчев, подаръци от децата от „Ръка за помощ“ в Средно училище „П.Р.Славейков“ – Кърджали с ръководител Снежана Сиракова.

От друга страна, коронавирусната инфекция нанесе големи поражения. Изгубихме много от нашите хора. Те са по-податливи от всички останали, макар че голяма част почти не излизат и спазват противоепидемичните мерки. Това сподели на празника Шенай Бекир, председател на областната организация на хората с увреждания в Кърджали.

От 12 до 13 часа пред Клуба на инвалидите учениците от „Ръка за помощ“ ще продават саморъчно изработени картички. Със събраните средства ще бъде подпомогнат човек в затруднение.

От друга страна, коронавирусната инфекция нанесе големи поражения. Изгубихме много от нашите хора. Те са по-податливи от всички останали, макар че голяма част почти не излизат и спазват противоепидемичните мерки. Това сподели на празника Шенай Бекир, председател на областната организация на хората с увреждания в Кърджали.

От 12 до 13 часа пред Клуба на инвалидите учениците от „Ръка за помощ“ ще продават саморъчно изработени картички. Със събраните средства ще бъде подпомогнат човек в затруднение.

Традиционното събиране на всички членове тази година няма да се състои поради пандемията. Потокът от граждани, които влизат един по един, за да поздравят празнуващите. Задължително получават парче торта.

Приятелите, колеги по съдба, празникът е ден за внимание, за призив към обществото за повече внимание към всички нас. Гражданите и институциите имат какво още да свършат, за да облекчат ежедневието и да направят живота на хората с увреждания по-лек, по-сигурен и спокоен, добави Шенай Бекир и поздрави членовете на организацията в област Кърджали. ■

Веселин ВАСИЛЕВ**СЛИВЕН**

На Републиканското първенство по Тенис на маса, което се проведе на 3 и 4 декември в град Ямбол в чест на Международния ден на хората с увреждания, нашият отбор: „СКХУ Сини камъни“ - Сливен зае отборно второ място! Честито на всички и благодарим на Ямбол за чудесната организация! Наградите връчи Енчо Керязов, заместник кмет на Община Ямбол - изключително сърцат и позитивен ЧОВЕК! ■

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

ПО СЛУЧАЙ

3-ТИ ДЕКЕМВРИ - ДО ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ
В ОБЩИНА ТЕРВЕЛ

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

За мен е изключителна чест да Ви поздравя от мое име и от името на Регионална организация на инвалидите град Добрич по случай Международния ден на хората с увреждания – 3-ти декември!

Желая Ви най-доброто, което заслужавате – здраве и достоен живот! Аз вярвам, че наша много важна и чисто човешка мисия е хората с увреждания да получат необходимата подкрепа за постигане на пълноценно човешко съществуване. Успешното решаване на проблемите ни е партньорство и сътрудничество между държавните институции, местната власт и неправителствените организации на хората и за хората с увреждания. Ние сме част от обществото и заслужаваме внимание, уважение и възхищение за волята и достойнството, с които посрещаме трудностите, за силния дух и стремежа да направим живота си по-пълноценен и радостен.

През последните години сме свидетели на чести промени в областта на законодателството с цел подобряване живота на хората с увреждания и социалната им адаптация. Затова ще продължим да бъдем отговорни към решаването на проблемите и ще оказваме подкрепа за осигуряването на социална защита.

Пожелавам Ви повече здраве, радост и усмивки!

С УВАЖЕНИЕ: КИНКА ТОДОРОВА-ДИНЕВА –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РО НА СИБ ДОБРИЧ

София СОТИРОВА

САМОКОВ

ДВОРЕЦЪТ КРИЧИМ

Последните топли, летни, септемврийски дни са. Решаваме да се възползваме от благоприятността на времето и да направим една малка едnodневна екскурзия. И така, маршрутът е определен – Пазарджик и Дворецът Кричим.

Тръгваме сутринта, събираме нашите членове по спирките и потегляме в посока Пазарджик. Може би почти всеки е посещавал този град, но нашата цел е парка „Островът“ в града. Все пак сме в пандемия на Ковид-19 и предпочитаме да сме максимално навън, на чист въздух. Не след дълго пътуване пристигахме пред портите на острова. Той е организиран, като място за отдих и забавления, основно за деца. Изобилстват паметници, скулптури в естествена големина на животни-динозаври, виенско колело и други

атракционни забавления. Определяме си час на тръгване и всеки според предпочитанията обикаля острова. Накрая стигаме и до паметника на Алеко Константинов, а в самия край на острова се издига величествено доста висок кръст. Правим си снимки, черпим сУвим си една обща снимка за спомен. Посреща ни ландшафтният инженер г-н Владимир Маринов. Докато ни въвежда в условията за посещение и обектите, които са предвидени да разгледаме, на 20-тина метра от нас изскачат 10-15 сърнички, свободно разхождащи се из парка на двореца. Впоследствие разбираме, че техният брой е набъбнал до около 400. Там нямат право на обстрел и затова контролират размножаването им и ако са в повече от предвиденото за размерите на парка, ги предават на зоологически кътове. След краткото въведение са насочваме към сградата на тази част от двореца, която се е обитавала от Цар Фердинанд, Цар Борис и наследниците им. Началото на двореца е поставено 1905 година. Интересна е историята на двореца и парка към него, разказана от сладкодумния ни водач. След разглеждане на запазената като изложба част от двореца, добре съхранена и поддържана, се отправяме към парка. Той обхваща около 300дка площ, в която

▶ са засадени интересни, рядко срещани дървесни видове и храсти, непознати за нашите гори. Всичко е оформено по уникален начин съгласно ландшафтната архитектура и поддържано неочаквано добре. Напоителната система, изградена някога, работи и до днес и въпреки големите летни горещини, тук поляните са влажни и изглеждат много свежо зелени. Не липсва и езеро с водни лилии. Някои от храстите са нацъфтели, въпреки че сме в края на лятото. В Двореца се поддържа и немалка оранжерия с цветя, която също не е за пропускане. Въобще Дворецът Кричим е едно уникално място, което си заслужава да бъде посетено от всеки българин. Малко куца инфраструктурата към него и липсват насочващи указателни табели, но след справка в интернет, не е трудно да се стигне до него. Изпълнили очите си с красота, добавили още малко информация към общата си култура и разнообразили живота си по един прекрасен начин, се отправяме отново към родния Самоков. Има и хубави дни в нашия нелек живот! Дай Боже да са повече! ■

Светломир КИРОВ

КУБРАТ

В комплекс „Боаза“ в гр. Елена се проведе двудневен семинар за обучение и консултации на активисти и доброволни сътрудници на Съюза на инвалидите в България от община Кубрат. В него участваха активисти от съставните дружества на Общинската организация на СИБ в Кубрат. Водещ на занятията бе Радослав Няголов - член на УС на СИБ и председател на РО на СИБ в Разград и Русе. Разгледани бяха темите: „Организационни документи в СИБ“, „Издаване на документи за командировки и отчитането им“, „Учебни практически действия“, „Закон за хората с увреждания и Закон за личната помощ - основни моменти“. Обменен бе и ценен опит между присъстващите. Посетени бяха и някои забележителности на гр. Елена. ■

ДОЛНА БАНЯ

Стоянка СТРИНСКА

Мили приятели,

От сърце ви поздравявам за чудесното предложение да се съберем, както преди 60 години, когато бяхме в първи клас в СПУ „Неофит Рилски“ гр. Долна баня.

Датата е 17 септември 2021 г., 19 часа, във Вилно селище „Кедър“, където ни посрещна именаячката, нашата любима и уважавана от всички Верка Драганова.

Спонтанно и непринудено започнаха мили пожелания, надръзавици, любими песни, танци и хора. Всички бяхме в добро настроение, преживяхме чудни, неописуеми радостни мигове, изпълнени с много трепет и смесени чувства на възвращение и мили спомени от детството ни до сега.

- Накрая си пожелахме да дочакаме нова среща като:
Вратата да ни крепи и да бъдем здрави,
с надежда за дълголетие и спокойни дни,
любовта към мъдрост да ни води чак до старини!

За добрата обстановка в заведението, вкусната храна и вниманието на персонала – „Браво!”

На организаторите за вниманието, уважението и незабравимите мигове, които преживях, им казвам:

„От сърце благодаря!”

Специален поздрав за родените през 1954 г. съученици, нека бъде моето стихотворение :

ПРИЯТЕЛИ

Приятели, другари наши, мили, минават дни, а
може би години... Добре дошли отново пак при нас!

Не ще угасне пламъкът във нас!

Ще бъдем много весели, щастливи и никоой никога
не ще забрави и срещата ще мине
във захлас с любими песни, изпети в един глас.

Бъдете всички весели и здрави
и нека споменът остане в нас
и радостните мигове щастливи,
и вечното приятелство със Вас! ■

Росица ТРЕНДАФИОВА

С. ДЕЛЧЕВО

14 ФЕВРУАРИ - ТРИФОН ЗАРЕЗАН - ДЕН ЗА ВЕСЕЛБА

За пореден път в с. Делчево, община Гоце Делчев се проведе традиционен празник, който озари селото с пъстрите носии на самодейните състави от Неврокопско. На празника участвахме и ние самодейците от ООИ „Всички заедно“, гр. Гоце Делчев.

Празникът започна със зарязване на лозите, където присъстваха Вице-президентът на Република България г-жа Илияна Йотова, депутати, Кметът на общината г-н Владимир Москов. След зарязването под ритъма на пирински песни на мегдана на селото се извиваше като пъстра дъга голямо кръшно хоро. Надалече се носеше ароматът на приготвените вкусни домашни ястия и цвърчащите месни деликатеси на скарата. Настроението се повдигаше и с руйното бяло и червено вино, което се лееше щедро.

Ако искате да се насладите и Вие на всичко това, заповядайте на следващия празник в с. Делчево. ■

НАВРЪХ 92-ИЯ МУ РОЖДЕН ДЕН – 12 АВГУСТ, ИЗЛЕЗЕ ОТ ПЕЧАТ НАЙ-НОВИЯ СБОРНИК С ПЕСНИ НА БОРИС СТРИНСКИ

В „Пей, сърце!“ са събрани десетки песни с музика /а някои от тях и с текст/ на известния самоковски туристически деятел и композитор. Тук са „България“ и „Крушунски водопади“, „От хижа на хижа“ и „Рилски тръпки“, „Турист на върха“ и „Еркуприя“...

Стрински, който е единственият жив от основателите на Хора на ветераните туристи при дружество „Рилски турист“ в Самоков в края на 60-те години на миналото столетие, вече повече от

половин век той ръководи този популярен състав. Хорът има общо над 1000 изяви в цялата страна и в чужбина – Германия, Румъния, Северна Македония, Гърция. За всичко това разказва в „Пей, сърце“ самият автор.

Хорът е лауреат на многобройни отличия, а маестро Стрински е единственият в България, удостоен от ръководството на Българския туристически съюз с 4 медала „Алеко“.

Много снимки в новата книга-албум проследяват над 50-годишната история на хора на ветераните туристи. Първата е от Националния събор на Предела през 1969 г., последната – от традиционния национален фестивал на туристическата песен в

Самоков – „Бялата порта на Рила“ - през 2019 г.

В сборника си почетният гражданин на Самоков благодари на Николай Дремов от Горна Оряховица за компютърната обработка на публикуваните песни, на издателство „Приятел“ и на дарителите.

Новият седми поред подобен сборник излиза със съдействието на Общината и на дружество „Рилски турист“.

Редактор е Тодор Попов, графичното оформление е на Надка Вардарова, а снимката на корицата – на Надежда Василева.

Борис Стрински е роден на 12 август 1929 г. в Долна баня.

Завършва гимназия в Самоков и

- **Учителски институт в София.** Работил е като преподавател и управител на туристическата база в Боровец. Участвал е активно в много планински туристически походи. Музиката му е хоби, в продължение на около 70 години ръководи десетки хорове и групи, композира песни, пише и стихове. Преди броени дни с групата към Клуба на СИБ в Самоков спечелиха първо място на състоялия се в Перник Международен песенен фестивал на хората с увреждания.

Вестник "ПРИЯТЕЛ" Самоков

София СОТИРОВА

В последните топли дни на есента решаваме да посетим с. Чавдар и Копривицица. Набързо се организираме и тръгваме. Дните вече намаляват и затова тръгваме по-раничко, за да имаме повече време за посещенията.

Село Чавдар в Софийска област е интересно с доста неща. То е популярно с ефективното използване на европейски средства. Предварително сме уговорили среща с председателя на пенсионерския клуб в селото. Там нямат организация на Съюза на инвалидите, като си има и причина за това. Там хората, работейки основно в медодобивните предприятия в околността, естествено в пенсионна възраст са придобили някои заболявания, но тъй като заплащанията са им били добри, то и пенсиите са им добри. Освен това самите предприятия ги спонсорират не малко и така се справят и сами с живота.

Но по реда. Първо ни завеждат в туристическия център

САМОКОВ

на археологичен парк „Тополница“, където са изградени и макети на неолитни жилища, като е ползвана информацията от археологическите разкопки наблизо. Посрещат ни, разказват ни много неща, разглеждаме добре уредените зали и къщи, купуваме си за спомен сувенирчета, след което се отправяме към параклиса на Преподобна Параскева Епиватска. Той е наблизо, също добре ремонтиран, с обновена ограда и двор. Запалваме по свеещичка за здраве, купуваме си картич-

САМОКОВ

ки с лика на светицата и се връщаме отново в селото. Тук разглеждаме пенсионерския клуб, просторен и добре уреден. Там ни очаква бая Колю, един от най-запознатите с начина на реализиране на проектите. Очароват ни фонтаните в центъра на селото, прекрасните тротоари, красивите орнаменти, оформени с плочки в центъра. След това минаваме и в етнографския музей, макар и малък, но за едно село, прекрасно разказва за бита и културата на населението. Благодарим за доброто посрещане и се отправяме към следващата дестинация – Копривицица. Не след дълго пристигаме в центъра на града-музей. Там имам уговорка с моя близка, която живее в Копривицица и се яви като наш екскурзовод. Представяме се в купчийницата кои сме и откъде сме и така се ползваме от безплатно посещение на обектите. Тръгваме към тях. Първа е къщата на поета Димчо Дебелянов. Там се наслаждаваме на поетичната беседа на екскурзоводката, след което разглеждаме къщата и си правим снимки пред входа и. Оттам се насочваме към църквата, където се намира гробът на Димчо Дебелянов със скулптурата на Очакащата майка. Отново снимки, минаваме в двора и през гроба на Тодор Каблеш-

ков. Църквата за съжаление не беше отворена и затова се насочихме към самата Каблешкова къща. И тук беседата на местната екскурзоводка беше забележителна. Млада жена, която с чувство на копривиченка ни въведе в подробности от живота на героя Каблешков. Разглеждаме и къщата, която е най-богатската за онова време. Времето лети и затова бързо минаваме покрай паметника на Каблешков и се отправяме към моста на Първата пушка. Тук не пропускаме да си направим обща снимка. Добре, че имаме водачка по уличките на Копривицица, която непрекъснато ни разказва нещо от историята на града. Следващият обект е класното училище, основано още през 1837г. И тук си правим обща снимка. Бързаме към центъра, където се спираме до паметника-костница на загиналите за свободата. Силите и времето, с което разполагаме ни карат да спрем за почивка и подкрепление. Все пак забележителностите на Копривицица са толкова много, че не могат да се разгледат за няколко часа. Но и това, което видяхме силно ни развълнува и ще остане като скъп спомен от нашата екскурзия и от историята ни.

Един прекрасно изживян ден, обогатил ни с нови познания и напълнил душите с красиви изживявания. ■

ЛИЧНА ПОЗИЦИЯ

ВАЖНА СРЕЩА СЛЕД ЛЯТОТО

Инж.МБА Сергей КАЛОЯНОВ

Горещото и сухо лято отмина. Заедно с есенните дъждове, студените сутрини, започващите да падат листа и да се вдигат цени в София се прибраха и членовете на Дружество на инвалидите „Младост 2“ /ДИМл2/. За 29.09.2021г. бе определено началото на новата „учебна година“ за хората в неравностойно положение от Младост 2. Ръководството на Дружеството – Серго и Вили, през лятото не напуснаха столицата в желанието си да направят пълен анализ на дейността на ДИМл2 и да очертаят бъдещите насоки на работата му. Освен това бе извършена подготвителна работа по предстоящото преместване на базата на ДИМл2 предвид налагащото се освобождаване на помещенията на бившата Детска градина.

Логично бе дневният ред на събранието да бъде определен освен от отбелязването на 1 Октомври – Международния ден на възрастните хора и емоционалното честване на годишнината от рождението на Ран Босилек, съпроводено с мултимедийно изпълнение на детско стихотворение на поета от Апостол Карамитев, разгледани бяха и животрептящи въпроси от ежедневието на инвалидите. Бяха направени разяснения относно кандидатстването за енергийни помощи и съответно - разпределихме пакети с храни от от БЧК. Дискутира се принципът на разпределение на пакети с хранителни стоки между Дружествата на инвалидите в системата на СИБ.

Не остана без внимание и културния живот /или по-скоро отсъствието му/- инвалидите не могат да си позволят да закупуват скъпи билети за постановки от културния живот на столицата. Трябва да има съпричастност от страна на Регионалната организация на инвалидите „Св. София“ и СИБ и да се подпомагат едни от най-обезправените хора в нашето общество – хората в неравностойно положение.

При това „безветрие“ на грижи от страна на ръководствата на инвалидите в България, остава те сами да поемат нещата в ръцете си. Както е в приказката за тримата братя и неволята...

И ДИМл2 е поело по този път. Това бе изразено в „Меморандум“-а към ръководството на СИБ, разгледан и одобрен от членовете на Дружеството. Ние сами ще търсим връзки със сродните ни организации в ЕС – като Lebenshilfe – Германия /техният аналог на СИБ/, с които достигнахме някакъв етап на контакт, ще търсим и развитие. По подобен начин установихме контакт с г-жа Мариана Арсенова – Директор на ДМБЦ София /Музикалният театър/. Получихме бонус билети за представление в парка на Военна академия „Г.С.Раковски“ ►

ВАЖНА СРЕЩА ...

на постановката на „Криворазбрана цивилизация“ на 4.7.2021г. Одобрението на „Меморандум“-а беше единодушно. За отбелязване е желанието на членовете на ДИМЛ2 да вземат съдбата си в своите ръце. Няма да е лесно. Статуквото се е окопало здраво. Но, с обединени усилия ще извикаме пролетта да се яви и от земята да се появят кълновете на нови неща. Обзети сме от оптимизъм. Важната среща след лятото се оказва такава!

Изпращаме по електронна поща на редакцията на сп. „Кураж“ текста на нашия „Меморандум“ до Ръководството на СИБ. При евентуално споделяне от страниците на списанието – издание на СИБ, приемник на в-к „Кураж“, с колегите от СИБ от страната сме готови на обсъждане, което може да доведе до същностен разговор за мястото и значението на СИБ в живота на хората в неравностойно положение в България. ■

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА:

Уважаеми Г-н Калоянов, това, което предлагате, е свършено преди повече от 20 години. И е надграждано съвместно с актива на СИБ - с председателите на всички наши структури, с редови членове на СИБ, с партньорски организации, даже с представители на Европейския съюз, които гостуваха на нашата организация в тези първи години. И трябва да Ви уверим, че всички членове на СИБ са били изключително критични и самокритични. И ако имате търпението и почтеността сам да се убедите в това, прегледайте теченията на нашето издание през всичките тези години.

СИБ е удостоен с награди заради своята изключително полезна за хората с увреждания дейност от синдикатите в България, от Съюза на журналистите в България, от работодателските организации .

Що се отнася до театрите - ние сме в сътрудничество и с тях, и с оперетата, и с операта от много години! Може да попитате ваши членове дали са ходили безплатно на такива постановки!

А анализатори като Вас сме срещали и преди. Хубаво е да се запознаете с всичко онова, което е направено от УС на СИБ и Председателите на дружеството преди Вас, както и от УС на РО на СИБ „Света София“.

Бъдете жив и здрав! ■

ПОРТРЕТИ

Румен ПЕТКОВ

Искам в тази статия да разкажа за един благороден човек, който дори в условията на пандемия намира сили, начини и мотивация за работа, в името на пенсионерите и хората с увреждания, намира начин да направи техния живот в тези условия по-смислен, да не са в изолация, да не се чувстват самотни и пренебрегвани. Това е разказ за Михал Кончарски, Председател на СИБ в с. Бреница, Община Кнежа, РО на СИБ-Плевен.

Той е роден през 1946 г. в с. Бреница. Едва 14-годишен започва своята трудова дейност. В продължение на 15 г. управлява автобус към ДАП Червен бряг. За няколко години през летния сезон е ангажиран към туристическо бюро Пирин, където превозва туристи от гр. Свищов, пристигнали с туристически кораби по р. Дунав, по различни маршрути до историческите места на България. През 1985 е трудоустроен поради заболяване. Дълги години ръководи организацията на пенсионерите в с. Бреница, а през 2012 г. след като намира помещение, финансиране, по негова инициатива се свиква Учредителен комитет и се създава местната организация на СИБ. Тази организация е самостоятелно дружество към Плевенската регионална организация. Сега тя

наброява 80 членове, а е имало години, когато те са достигали до 120. Успешно работи с г-жа Анелия Гачева, Председател на РО на СИБ Плевен.

Не трябва да говорим единствено за неговата дейност по организирането на екскурзии, чествания на празници и др., проведени в района. Задължително е да разкажа за работата му по организирането на четири Регионални многожанрови фестивали "Бреница пее и танцува", последният - през 2019 г. Те се проведоха в с. Бреница, Община Кнежа. Това е събитие от национален мащаб. Традицията се спазва - фестивалът да се провежда на Спасов ден, когато е и съборът на селото. Работата, ентузиазмът за про-

ПОРТРЕТИ

веждането на този фестивал са огромни, като се има в предвид многото участници, фолклорни певчески и танцови състави от няколко области, състезателният му характер, икономическата криза и не дотам задоволителното финансово положение на общините. Именно затова и в разговорите ми с Михал, той винаги изтъква вниманието на ръководството на Община Кнежа.

Не трябва да забравяме и огромната работа на вече покойния г-н Иванчо Атанасов, Председател на РО на СИБ-Плевен и г-жа Николинка Димитрова, бивш Председател на РО на СИБ-Плевен. Трябва да кажа и това, че Михал Кончарски работи прекрасно и с Председателя на СИБ в кв. Църква, Перник г-жа Анита Тараланска, която е организаторът на едноименния многожанров фестивал. В своята съвместна работа при организирането на двата най-големи фестивали в рамките на СИБ те са запример за подражание от всички нас.

През февруари 2021 група от двадесет пенсионери и хора с увреждания, организирани от Михал, проведеха безплатно санаториално лечение в СБР гр. Несебър, като единствено те заплатиха транспортните си разходи. Михал планира такова балнеолечение и в гр. Полски Тръмбеш също в СБР.

В с. Бреница има три клуба - този на хората с увреждания, на

пенсионерите и на военните от резерва и военно-инвалидите. Наложения заради пандемията, локдаун не позволиха възрастните хора и тези с увреждания да се събират и да отбележат дни като 3 декември - Ден на хората с увреждания, 21 януари, Бабин ден, Трифон Зарезан, Змарт, Националният празник на Република България, Деня на жената, Първа пролет и най-вече - Деня на с. Бреница - Спасов ден. Именно затова Михал организира на 30 юни събиране в клуба на хората с увреждания. Той го нарече Ден на възрастните хора (различно е от 1 октомври). На този ден всички присъстващи, общо 35 членове, разговаряха, пяха, рецитираха, танцуваха, освободени поне за малко от успокоената и облекчена вече пандемична обстановка. Кувертите бяха осигурени отново от Кмета на Община Кнежа г-н Лачовски.

На 6 юли 2021 се проведе - така бих го нарекъл - едномдневен излет до град Никопол.

Винаги е много приятно, разтоварващо и - разбира се - здравословно, когато човек е сред природата, още повече когато е на възраст или с увреждане. Много са кътчетата в нашата Родина, които със своята хубост и прелест пленяват човек, зареждат го с повече положителна енергия и емоции. Именно едно такова място е гр. Никопол - Плевенска област, който със своята природа,

► исторически места, гостоприемно население на кара членовете на клуба на хората с увреждания от с. Бреница, 15 членове и 15 членове от клуба на диабетно болните от гр. Кнежа, да го избераат за своята едnodневна екскурзия. Те отпътуваха с автобус към крайдунавския град. Въпреки че много от присъстващите са посещавали многократно този чуден край от нашата Родина, това не им попречи за едно приповдигнато настроение и прекрасни емоции още от самото начало и през целия ден.

ЗА НИКОПОЛ, АКО И ДРУГИ ИСКАТ ДА ГО ПОСЕТЯТ

Никопол е на брега на река Дунав. Транспортът финансово бе подсигурен от г-н Лачовски, Кмет на Община Кнежа, а след като гостите разгледаха забележителностите на града имаха тържествена среща в ресторанта с куверти и разхладителни безалкохолни напитки, подсигурени финансово от Община Никопол по инициатива на Кмета на Община Никопол г-н Ивелин Савов.

А това е информацията, с която се запознаха екскурзиантите от Бреница и видяха всичко със собствените си очи:

Град Никопол е разположен на десния бряг на р. Дунав, на силно пресечен равнинен и хълмист терен. Намира се на 54 км. североизточно от областния център Плевен. Най-близките български градове са центровете на съседните общини: Гулянци – на 24 км

югозападно и Белене – на 36 км югоизточно от Никопол. На срещния бряг на граничната река Дунав е румънският град Турну Мъгуреле – на 1 км до пристанището и 7 км до центъра му.

На това място, част от пристанището е изграден и фериботният комплекс между двата крайдунавски града, който членовете на СИБ разгледаха. След като се разходиха и по алеята на речната градина, те отидоха с автобуса до паметника на руските воители – участници във войната 1877-1878 г. От север градът е естествено ограден от река Дунав, на запад е скалистият бряг на река Осъм, а на изток – стръмният дол на Ерменлийска река. Най-широк е теренът на юг, към Въбелското плато, но и то е сравнително тясно. По времето на Римската империя селището е включено в провинция Мизия. По-късно, през IV век, след разделянето на Римската империя, остава в границите на Източната Римска империя (Византия). През 1059 г. получава името Никопол (Никополис – град на победите). От тази епоха датират откритите надгробни плочи на Авила Линхе и още една в чието украса е изобразен римски конник, жертвеник, посветен на богинята Диана. Най-популярен е саркофагът, който е вграден в Чешмата на Елия, изградена през II век от обикновения римлянин Фронтоната в памет на рано починалата му жена. През XIX век археологът Дижарден, трогнат от стиховете, поставя втора плоча с ►

ПОРТРЕТИ

превод на френски. Сега към чешмата води хубава алея.

През 1393 г., когато османските турци заавладяват столицата на българското царство град Търново, българският цар Иван Шишман се намира в силно укрепената Никополска крепост, където заема отбранителна позиция. Така Никопол на прак-

тика става българска столица до 1395 г., когато в неравна битка е превзет от турските нашественици. Те убиват Иван Шишман на 3 юни 1395 г. и неговото царство престава да съществува като държава. След падането на Никопол градът става център на Никополския санджак.

През периода XV век – XVII век, по време на османското владичество, Никопол е един от най-големите военно-административни центрове със силна крепост и интензивен стопански, духовен и политически живот. През XVII век става център на католическа епископия.

През 1738 г. в Никопол населението е преобладаващо турско. Градът започва да запада през XVIII – XIX век и в крайна сметка загубва статута си на голям военно-административен и обществено-политически център. През 1871 г. общественикът Никола Кайтазов, учителят Симеон

Василев Симеонов и свещеникът Христо Ламбринов основават първото читалище, наречено „Напредък“. Читалището се е помещавало в къщата на братя Никола и Димитър Кайтазови. През 1873 г. „Напредък“ започва да развива активна театрална дейност под ръководството на учителя Тодор Станчев, който пише и поставя поучителни пиеси. Станчев създава училищен хор, който по-късно ще прерасне в „Певческа дружина“ към читалището, в която участват както деца, така и възрастни, пеещи по ноти.

Накрая искам да завърша с думите на кмета г-н Лачовски, които той произнесе при откриването на последния фестивал през 2019 година. Те са много показателни за добрата работа на общината и г-н Михал Кончарски.

“Поздравявам всички участници във фестивала, всички бреничани по случай празника на

► селото и, разбира се, именниците, които празнуват днес. Бъдете здрави и нека късметът и щастие са винаги с Вас, работете винаги така всеотдайно за обединяването и спокойния живот на хората с увреждания!”

Признание за всеотдайната работа на Михал Кончарски е пре-

избирането му за Председател на СИБ в с. Бреница на проведеното на 21 юни 2021 г. отчетно-изборно събрание на организацията в селото. Честито, Мишо!

А вокалната група от с. Бреница взе участие и във фестивала в кв. Църква, Перник, който се проведе на 31 юли и 1 август 2021. ■

ПОКЛОН ПРЕД ПАМЕТТА НА Г-Н ИВАН СТАНЧОВ

Напусна ни един голям българин, човек с голямо сърце и силна вяра в доброто! Напусна ни Иван Станчов (Джони)- филантроп, пътешественик, мечтател и вечен оптимист, за когото нямаше невъзможни неща. Посветил се на каузата на децата със специални нужди и вдъхновил по пътя си много последователи да мечтаят заедно с него за един по-светъл и добър свят за децата. Любов и доброта, която заразява, човек който се раздава и винаги ще остане да живее в нашите сърца и сърцата на хората, чийто живот промени завинаги.

Роден на 1 април 1929г, Иван Станчов през целия си живот се занимава с благотворителна дейност и не спира да мисли за България. Основава Карин дом преди 25 години с огромното желание да спре изоставянето на деца в домовете. Неговата най-голяма мечта беше всяко дете да има шанс за образование и да бъде отглеждано с любов.

Екипът ни изказва съболезнования на семейството и близките на г-н Станчов! Тъжен ден за всички нас, за които Иван Станчов е пример, опора и вяра, че няма невъзможни неща.

ДОВИЖДАНЕ, Г-Н СТАНЧОВ!

СВЕТЪЛ ПЪТ НА ЕДИН ИСТИНСКИ РИЦАР НА ДЕЦАТА!

ГОСТУВА НИ СП. ЗВУК И СВЕТИНА

През 1990 г. индустрията преживя истинска революция с появата на минералната вода. Това се дължи на гиганти като PepsiCo Nestle I Coca Cola. След това чешмяната вода остана в историята. Най-големият потребител е Китай – 80 милиарда литра вода и САЩ – 45 милиарда литра вода. Проспериращите страни като Германия, Италия, Франция продават съответно 12,11 и 9 милиарада л. бутилирана вода. И въпреки високото качество на чешмяната вода, няма как да отречем, че бутилираната вода е също изключително търсена. Как го правят?

Някой замислял ли се е защо бутилираната вода е по-скъпа от чешмяната? Ценовата разлика е около 2000 пъти. В някои страни водата е по-скъпа от млякото, бирата и дори – от бензина. Но това далеч не са развиващите се страни, които се оплакват от недостиг на питейна вода – това са страни, които могат да се похвалят с най-добрите комунални услуги.

Според обществената организация „Хранителни и водни наблюдения“, в САЩ 1 л. бутилирана вода е средно три пъти по-скъпа от 1 л. мляко и поне 4 пъти по-скъпа от литър бензин. На какво се дължи това? Какво кара хората да харачат пари за бутилирана вода? Основното ѝ предимство е, че тя е

по-екологично чиста от останалата. Почти всяка реклама промотира точно това – чистотата и ползата от бутилираната вода. Дали това, обаче, е вярно? Изследователи от Environmental Worhking Group, които дълго време се занимават с въпроса за качеството на бутилираната вода, информират, че повечето от производителите на този продукт не крият, че продуктът им е обикновена чешмяна вода, която е претърпяла допълнително пречистване. 18 % от марките все още настояват за изключителните свойства на своите продукти, но категорично не искат да посочат местоположението на минералните извори, от които получават своята „животворна вода“. Какво ви говори това?

Лабораторните изследвания сочат, че в повечето случаи бутилираната вода изобщо не се различава от чешмяната. „Допълнителното пречистване“ не действа по абсолютно никакъв начин. И всъщност защо да го прави, след като тяхната чешмяна вода вече отговаря на най-високите стандарти на пазара?

Интересен факт е, че в САЩ и страните от ЕС качеството на чешмяната вода теоретично може да бъде по-високо от качеството на бутилираната вода. Това привидно абсурдно обсто-

- ▶ ятелство се дължи на факта, че държавата може да контролира водата от чешмата много по-стриктно, отколкото да го прави с компаниите, които произвеждат бутилирана вода.

Има много примери, когато водата, която се предлага от производителите, може да навреди на здраве и дори да доведе до опасност за живота. През април 2019 г. американското потребителско списание Consumer Reports обяви, че във водата, която произвеждат шест популярни марки (Starkey, Penafiel, Crystal Geyser Alpine Spring Water, Volvic \Danon/ и Crystal Creamery и Eart H2O е открита концентрация на арсен, който е опасен за човешкото тяло.

Но дори ако производителят третира задълженията си възможно най-стриктно, пречистената вода, излята в пластмасови бутилки, не може да бъде чиста по подразбиране. По време на съхранението й, дори това да не е особено дълъг период, водата неизбежно се замърсява от микрочастиците на пластмасата. Също така е добре известно, че дори и при леко нагриване, пластмасата започва да отделя вредни химикали, които веднага влизат във водата.

Президентът на Тихоокеанския институт Питър Глейк в интервю казва следното: „Грешно е да се смята, че бутилираната вода е по-чиста, по-

здравословна и по-безопасна от чешмяната вода....И когато има проблем с чешмяната вода, решението е да се инвестира в обновяване и ремонт на нашите водоснабдителни системи, а не чрез бутилирана вода. Не трябва да забравяме, че екологичното производство на бутилирана вода въобще не е ефективно.

С увереност можем да кажем, че универсалното убеждение, че бутилираната вода е по-добра и по-полезна от обикновената чешмяна вода, е резултат от интересите на производителите на тези продукти на най-високо ниво и, разабира се, ефекта от добрата реклама.

Публикацията Buziness Insider съобщава, че средствата, инвестирани от Nestle Waters NA, Nestle USA Coca Cola, в лобизма на техните интереси в Конгреса на САЩ и се оказва, че за тези цели са били изразходвани поне 28 милиона долара.

И знаете ли каква е основната цел на рекламирането? Това не е популяризиране на бутилираната вода. Производителите се стремят да намалят бюджетните разходи за обществено водоснабдяване.

Основната тайна на производителите на питейна вода е рентабилността на техния бизнес. Уважавани експерти са убедени, че печалбите на играчите на този пазар се конкурират с печалбите на наркокартелите.

ЕКСПЕРИМЕНТ НА ЕЛЪН ЛАНГЕР, КОЙТО ДОКАЗА, ЧЕ СТАРОСТТА СЪЩЕСТВУВА САМО В НАШЕТО ВЪОБРАЖЕНИЕ

Всички знаем, че човек е на толкова години, на колкото сам се чувства. Но едва ли някой приема тази фраза сериозно, защото са ни учили, че човек със сигурност трябва да остарее с всички произтичащи от това не особено приятни обстоятелства. Ами ако ви кажем, че можем да откажем да остаряваме и грохваме? Известната американска психоложка Елън Лангер доказва със смелия си експеримент, че стареенето изобщо не е задължително, ако сами не го искаме.

Д-р Лангер е известна със своите революционни открития, които засягат предимно възрастните хора. През 1976 г. тя предприема изследвания в старческия дом Ардън в Кънектикът, които преобръщат съвременната геронтология.

Лангер доказва, че прекалената грижа за възрастните хора не е полезна за тях, а напротив, съкращава дните им. Понякога прекалената загриженост води човека по-бързо към смъртта, старостта и болестта. Благодарение на Лангер в науката се появи терминът „Синдром на заучената безпомощност“, който

беше признат от учените по целия свят.

Но Елън Лангер не планирала да спре дотук и през 1979 г. решава да разсее останалите вековни митове за стареенето на хората. За нов експеримент Елън избира 8 мъже, чиято средна възраст била 75 години. Те се съгласили да се преместят в специално оборудвано за тях жилище в щата Ню Хемпшир, разположено на територията на бивш манастир. Участниците в експеримента дори не могли да си представят какво ги очаква в новия дом, където трябвало да живеят няколко седмици, без да имат връзка с външния свят. От мъжете се изисквало съвсем малко – Лангер ги помолила да не вземат със себе си снимки, книги и списания, които са излезли по-късно от 50-те години.

Когато дядовците влезли в къщата, те просто онемели. В новия им дом всичко било както през далечната 1959 година – книги на рафтове, календари, грамофонни плочи и дори черно-бял телевизор с миниатюрен изпъкнал екран и леща. Всичко около тях ги върнало 20 години назад, в онези дни, когато те все още били мъже в разцвета на силите си – току-що прекрачили прага на зрелостта.

Лангер помолила участниците в експеримента да се държат така,

▶ сякаш всъщност е 1959 г. Мъжете трябвало да си представят, че са на 50-55 години и се оказало много по-лесно, отколкото си мислите. В къщата имало изследователи, но Елън строго забранила на асистентите си да напомнят на възрастните хора по какъвто и да е начин, че са стари.

Ако някой дядо решавал да премести стола си в друг ъгъл, трябвало да се помъчи сам или да извика наборите си за помощ. Също така никой не смятал да им напомня да си вземат лекарствата, да следи за спазването на диети и и други обичайни неща в такива случаи.

Д-р Лангер е най-добрата илюстрация за нейната научна работа.

Изолацията от външния свят, пълната независимост и внимателно пресъздадената атмосфера в къщата повлияли благотворно на дядовците. Само след седмица повечето от тях имали подобрена стойка, мускулна сила, подвижност на ставите и дори добро зрение. Един от мъжете започнал да вижда по-добре с 10%, въпреки факта, че не получавал никакви специални грижи или лекарства.

Увеличила се интелигентността на участниците в експеримента – при 5 от тях коефициентът на интелигентност към края на експеримента станал по-висок, отколкото в началото. Но най-удивителното е, че мъжете се променили и на външен вид. Когато се сравняват техните снимки преди и след

експеримента, ясно се вижда, че те са...по-млади.

За пълна обективност снимките на дядовците били показани на хора, които не знаели нищо за изследванията на д-р Лангер. Всички те били сигурни, че има поне три години разлика между снимките, направени в края на експеримента и в началото – определено на началните изглеждали по-стари.

Експериментът на д-р Лангер бил признат за успешен – той доказал, че благосъстоянието на човек зависи пряко от неговата среда и моделите, които му се налагат. С други думи, ако на 70-годишна възраст човек се нарича старец и изисква подходящо отношение от другите, тогава той се чувства старец. По-добре да вземем пример от Хелън Рут ван Уинкъл, 91-годишна блогърка, която живее по-смислен живот от много млади момичета. Ако пренебрегнете условностите и се смятате за 45-годишен до 95-годишна възраст, тогава има вероятност дори последните години от живота ви да бъдат изпълнени с активност и радост и болестите да отстъпят на заден план. Самата д-р Елън Лангер се опитвала да се съобрази със своята теория и на 73 години нагледно демонстрирала опитаси. През 2009 г. тя публикува книгата „Обратно на часовниковата стрелка“, в която забавно разказва на всички тайните на дълголетието и здравето.

Източник:

www.iskamdaznam.com ■

МОЯТА ИСТИНА

Стефан СТОЙЧЕВ

Обещава ли, че няма да споменаваш името ми? Обещава ли да казваш, че всичко това ти си го измислил? Ако разберат истината, ще пострада синът ми. Е, щом обещава, слушай!

А бе, тя моята история, е само мъка. Тъжни се влачат дните ми... Е, хайде поред.

Скромно си живеехме с жената на село. Отглеждахме двама сина. Големият като порасна, отиде в близкия град. Завърши там училище, взе занаят и остана на работа. И до днес всяка събота и неделя си идва на село. С каквото може – помага, грижи се за нас. По-малкият син растеше буен от дете. Като поотрасна се събра с лоши приятели. На шеснадесет години вече се прибираще пиян. Нито аз, нито бате му пиехме. На кого приличаше? Нямахме такива в рода. Като се напиеше и буйстваше. Връщаше се вкъщи я с разкъсана риза, я с разбит нос. На другия ден с майка му се опитвахме да го съветваме, но не искаше да слуша. Мълчеше, махваше с ръка и тръгваше нанякъде.

Изнизаха се годините, а пороът му се задълбочаваше. В казармата едва не влезе в затвора. И там няколко пъти пиянствал и буйствал. Ротният му беше добър човек. Пожалил го. Няколко месеца не докоснал алкохол. Като се уволни срещна добро момиче и

се ожени. Е, казахме си, дано вече се укроти. Не се получи. Отново започна да пие. Биеше жена си, тя не издържа и си отиде, а той все повече затъваше. Брат му се опитваше да го съветва. Уж го слушаше и обещаваше, а на другия ден всичко се повтаряше.

Видяхме се в чудо. Връщаше се късно и започваше да чупи прозорци и врати. Не смеехме да се противим. Беше вече посягал и да ни бие. Измисляше разни щуротии да ни изтезва. Страхувахме се и търпяхме.

Веднъж беше изправил стълба на стената и ни накара да се качим на покрива да видим как изглеждаме отдолу. Молахме му се, но ставаше все по-зъл. Изпълнявахме прищевеките му и не казвахме на никого. Срамувахме се. Мълчахме и търпяхме, а той ставаше все по-нагъл. Ракията го командваше. И дойде оная черна нощ, която обърка живота ни.

Беше събота. През целия ден седяхме в очакване. Още по обяд синът ни излезе и като падна мрак се появи отново пиян. Носеше две върбови клонки, огънати като венци. Заповяда ни да застанем с майка му един до друг. Каза, че тази вечер ще е поп, а ние сме били младоженци, които ще венчае. Клонките, които държеше, били короните. Постави едната на главата на майка си и когато

поставяше другата на моята глава, врезе брат му. Попита какво става тук, но отговорът беше „Я си гледай работата!“ Бате му рече да се опомни и да спре с издевателствата, но вместо да го послуша по-малкият ни син посегна да го удари. Големият вдигна ръце да се предпази, малкият залитна, блъсна се в него и падна по гръб. За нещастие там бяха нацепените за огрев дърва. Малкият се беше ударил в ръба на едно от дърветата, шурна кръв. Повикахме лекар, но беше вече късно. Малкият издъхна в ръцете на майка си. На другия ден го погребяхме. Извикаха ни в полицията и тримата. Майка му мълчеше, потънала в скръб и сълзи. Големият ни син бе добър съпруг и баща на две хубави деца. Казах му, че аз ще поема вината. Все едно, че аз съм отблъснал нещастния му брат. Честността не му позволяваше да ме жертва и отказваше да ме послуша. Едва го склоних. Нали казват, че имало благородни лъжи. А бащите какво ли не правят за децата си! Вярно, осъдиха ме на малък срок. Но моите съселяни направиха подписка, в която описват пиянството на сина ми, като твърдят, че аз съм най-добрият човек в селото. Сигурно съдиите са взели под внимание подписката, но кой ще ми върне спокойствието! Съвестта ще геризе големия ми син. Ще гризе е мен. И двамата се чувстваме виновни. И сигурно това ще е за цял живот.

Това е моята тъжна истина. ■

СТЕФАН ЮЖНИ

АФОРИЗМИ

СЪДБА

**Беше в живота непобедена,
затова я избрах за мишена.**

МНЕНИЕ

**Най-лесно се дава обещание
за каквото и да е незнание.**

ПОНЯКОГА

**И на лъжата порастват
крилете,
когато я поливат като цвете.**

ПРАВИЛО

**Само с благородни цели
не се печели.**

НАПОМНЯНЕ

**Задавате ли грешни въпроси
може да останете голи и боси.**

САМОМНИТЕЛЕН

**Със своето самотоволство
се радва на охолство.**

ЖИТЕЙСКО

**Добрите човешки обноси
са на собствени разноски.**

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

**Тръгнеш ли към върха напред
мисли, че ще имаш врагове
навред.** ■

БСП ПРИЗНА НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Продължение от стр. 3

дентските двойки в своите управленчески политики.

В срещата участваха: Съюз на инвалидите в България, Съюз на слепите в България, Асоциация на родители на деца с епилепсия, Национален съюз на трудово-производителните кооперации в България, Национален алианс за социална отговорност, Съюз на военноинвалидите и военнопострадалите, Национална потребителна кооперация на слепите, Център за психологически изследвания, Национална организация "Малки български хора", Българска асоциация за рекреация, интеграция и спорт, Българска асоциация "Диабет".

От страна на БСП в срещата участваха г-жа Корнелия Нинова, както и Георги Гьоков, Георги Свиленски, Благовест Кирилов и Даниела Георгиева.

На срещата бяха повдигнати множество проблемни теми като: затруднен достъп до здравеопазване, ниските доходи, необходимостта от национална подкрепа на социалното предприемачество, липсата на достъпна среда, затруднения процес за взимане на шофьорска книжка от хора с физически увреждания, проблеми при гласуване на избори на хората с увреждания и други.

Г-жа Корнелия Нинова заяви: "Вие сте изключително значим партньор за нас. Като законода-

тели за нас е важно да има постоянно, трайно и предвидимо законодателство в сферата на хората с увреждания и тези закони да се приемат само след консултации и партньорство с вас, като национално представителни организации".

СРЕЩА С КОАЛИЦИЈАТА ГЕРБ-СДС

Национално представителните организации на и за хора с увреждания се срещнаха с представители на коалицията ГЕРБ-СДС. В срещата участваха Деница Сачева – водач на листата в Добрич (бивш социален министър), проф. д-р Костадин Ангелов (бивш министър на здравеопазването) и Павел Савов.

"Ще работим за изграждане на Държавната агенция за хора с увреждания на директно подчинение на Министерския съвет, за да координира дейността във всички посоки – здравеопазване, образование, социални услуги, пазар на труда", каза Деница Сачева.

Друга голяма заявка е изцяло нова система за социално подпомагане и нов кодекс за социална закрила, който да обединява цялото законодателство – Закона за социалното подпомагане, Закона за семейните помощи за деца и други нормативни документи. Идеята е социалните помощи да станат много по-целенасочени и да обхващат една сериозна група хора.

► Ще продължи инвестицията в образователни технологии, средства и социални иновации. Предвижда се създаване на фонд за социални иновации към социалното министерство, където ще могат да кандидатстват както социални предприятия, така и хора с предприемачески дух.

"Винаги сме насърчавали защитената заетост за хора с увреждания и ще продължим да го правим и в бъдеще. Смятаме, че трябва да се развиват социални услуги, защитена заетост за хората с увреждания и насърчаване на повече работодатели да наемат хора с увреждания – за да може наистина да има независим живот", каза още Сачева.

Проф. Ангелов посочи като основен проблем реформите в ТЕЛК: "Имахме амбицията да направим процеса изцяло електронизиран, но трудността идва не от административното ни нежелание, а от хората, които работят в тази система – те са в напреднала възраст и имат сериозен проблем в работата с електронни устройства. Този вътрешен отпор беше труден за преодоляване.

Другият проблем е достъпът до здравеопазване на хората с увреждания. Пандемията показа, че най-уязвимите са най-лишени от здравеопазване. Голяма част от лечебните заведения на практика са недостъпни. Оказва се, че нашата здравна система обслужва с предимство здравите", каза още той.

В срещата участваха Национално представителните организации на и за хора с увреждания - Съюз на инвалидите в България, Съюз на слепите в България, Национален съюз на трудово-производителните кооперации в България, Национален алианс за социална отговорност, Съюз на военноинвалидите и военнопострадалите, Център за психологически изследвания, Национална организация "Малки български хора", Българска асоциация за рекреация, интеграция и спорт, Асоциация на родителите на деца с увреден слух и Асоциация на родителите на деца с епилепсия.

Национално представителните организации на и за хора с увреждания проведоха среща с ПП "Продължаваме промяната" на 3 ноември 2021 г. с цел да представят проблемите на хората с увреждания в България и да се запознаят с позициите, които ще отстояват политическите партии и кандидат-президентските двойки в своите управленчески политики

"Ще използваме вашата експертиза, за да направим нормативна уредба, която да работи за вас наистина. Със сигурност ще партнираме ползотворно, в това ►

Национално представителните организации ...

мога да ви уверя.", заяви Никола Минчев, юрист и представител на ПП "Продължаваме промяната". "Необходима е също тежка съдебна реформа и най-вече в прокуратурата, която към този момент е един силно централизиран орган", допълни той.

"Пари има, въпросът е да се насочат в правилната посока и управляват отговорно и ефективно", каза д-р Вълкан Иванов от ПП "Продължаваме промяната".

Беше дадена и ясна заявка за нуждата от повишаване нивото на ваксинация чрез масивна кампания. "Няма да направим ваксинацията задължителна, но трябва да убедим хората, като им покажем ползите от нея и съответно рисковете, доколкото ги има", допълни д-р Иванов.

На срещата Национално представителните организации на и за хора с увреждания повдигнаха множество проблемни теми, като необходимостта от разширяване на трудовия пазар за хората с увреждания и интегрирането им в трудови колективи, увеличаването на бюджета на Националния план за действие по заетостта, увеличаване на ресурсите по програмите на Агенцията за хората с увреждания, повишаване на заплащането на социалните работници и подобряване на условията им на труд, развитие на социалните услуги и поддържащите структури, стимулиране на приобщаващото обучение и др.

В срещата участваха Съюз на инвалидите, Съюз на слепите в България, Национален съюз на трудово-производителните кооперации в България, Национален алианс за социална отговорност, Съюз на военноинвалидите и военнопострадалите, Национално сдружение на работодателите на хората с увреждания, Център за психологически изследвания, Национална организация "Малки български хора", Българска асоциация за рекреация, интеграция и спорт и Асоциация на родителите на деца с епилепсия. ■

ПРОФ. ГЕРДЖИКОВ СЕ СРЕЩНА С НАЦИОНАЛНО ПРЕДСТАВИТЕЛНИ ОРГАНИЗАЦИИ НА И ЗА ХОРА С УВРЕЖДАНЯ

„В лицето на президентската институция ще имате надежден партньор за решаване на вашите проблеми“. Това каза кандидатът за държавен глава проф. Анастас Герджиков на среща с национал-

но-представителни организации на и за хората с увреждания, членове на Национален съвет за хората с увреждания към МС, проведена по тяхна покана. Те го запознаха с трудностите, които

- имат и които могат да бъдат преодолені с добри управленски решения.

„Направени са някои стъпки, но са необходими още реформи. Президентството, в рамките на своите правомощия, ще подпомага процесите за подобряване на интеграцията на хората с увреждания и ще съдейства за изготвяне на политики за повишаване на качеството им на живот. Сред възможните действия е президентската институция да стане пространство за дебати по темата, своеобразен обществен форум за дискусии, а също и за поставяне на въпроси към институциите и търсене на пътища за решения“, заяви проф. Герджиков.

„Важно е и държавата да насърчава работодателите да наемат хора с увреждания, за да им се осигури независим живот и социална интеграция“, добави кандидатът за президент.

По време на разговора проф. Герджиков посочи, че има още нерешени въпроси във връзка с Конвенцията за правата на хората с увреждания. Както и че трябва да се направи още много, за да станат работещи основните три

закона, регламентиращи материята – Законът за хората с увреждания, Законът за личната помощ и Законът за социалните услуги. Кандидатът за президент подчерта също, че са важни не само законите, но и прилагането им, както и по какъв начин Планът за възстановяване и устойчивост ще се обвърже с новите политики, които тези закони изискват.

„За хората с увреждания е направена една малка крачка и от тук нататък законодателната и изпълнителната власт, гражданските организации и обществото трябва да продължат съвместните си усилия в тази посока. Има нужда от отговорно управление, което да отделя достатъчно внимание на проблемите и да търси нови решения“, коментира още проф. Герджиков.

На срещата Национално представителните организации на и за хора с увреждания дебатираха ключови проблеми за хората в неравностойно положение в областта на образованието, здравеопазването, трудовата заетост, достъпността на средата, доброволчеството и други. ■

Министерството на труда и социалната политика и Службата по трудови и социални въпроси към Посолството на Република България (СТСВ) в Лондон проведеха онлайн информационни дни в периода 28 октомври – 4 ноември на тема

Моите трудови и социални права след Брекзит

Основен акцент беше поставен върху трудовите права на трансграничните работници, условията за придобиване на пенсия по българското законодателство при наличие на осигурителен стаж във Великобритания и правото на достъп до социални помощи и обезщетения по Схемата за уседналост, която се прилага в Обединеното кралство.

Сънародниците ни получиха отговори на въпросите: Кои са най-често срещаните порочни практики, нарушаващи и ограничаващи правата на работниците и за какво да внимаваме, за да не станем жертва на такива? Какви са условията за получаване на обезщетение за безработица, как се определя неговият размер и с какви документи се кандидатства за получаването му при завръщане в България?

Експертите от Службата по трудови и социални въпроси представиха и най-важните детайли при използване на посредническа агенция или предприятия, осигуряващи временна заетост и стъпките за възстановяване на здравно-осигурителни права в България.

В заключителния информационен ден участва и заместник-министърът на труда и социалната политика Иван Кръстев. Той подчерта, че информираността на българските граждани в чужбина относно трудовите им и социални права е сред приоритетите на Министерството на труда и социалната политика и посъветва всички наши сънародници, които желаят да работят зад граница, да търсят информация и подкрепа от компетентните български институции.

Заместник-министър Иван Кръстев информира участниците, че равнището на безработица в България е изключително ниско и призова тези от тях, които имат желание, да потърсят професионална реализация. ■

ВЪВ ВРЪЗКА С РАЗЛИЧНИ ТЪЛКУВАНИЯ В МЕДИИТЕ ЗА РАЗМЕРА НА ПЕНСИИТЕ ПРЕЗ 2022 Г. - РАЗЯСНЕНИЕ ОТ МТСП

Съгласно решението на 46-то Народно събрание от 25 декември 2021 г. минималният размер на пенсията за осигурителен стаж и възраст се увеличава от 300 лв. на 370 лв., а максималният ѝ размер се повишава от 1440 лв. на 1500 лв. От същата дата тежестта на всяка година осигурителен стаж без превръщане ще се увеличи от 1,2 на 1,35 на сто. За да има равнопоставеност с по-високата тежест на осигурителния стаж ще бъдат преизчислени всички отпуснати преди 25 декември 2021 г. пенсии. Промените са трайно регламентирани в Кодекса за социално осигуряване чрез направената актуализация в Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г.

Изплащането на увеличените размери на пенсиите през цялата 2022 г. е гарантирано. Кодексът за социално осигуряване регламентира, че в случай, че бюджетът на държавното обществено осигуряване (ДОО) не бъде приет от Народното събрание до началото на бюджетната година, осигурителните приходи се събират и осигурителните разходи се извършват съобразно действащите нормативни актове. Това гарантира изплащането на всички пенсии и други социално осигурителни плащания в определените размери, независимо че бюджетът на ДОО за съответната година не е приет. В този случай за издръжка на органите на Националния осигурителен институт се разходва месечно до една дванадесета част от разходите, предвидени в бюджета за предходната година. ■

България ще окаже експертна подкрепа на Северна Македония при подготовката на законодателство в областта на труда и здравословните и безопасни условия за работа, съобразно изискванията на Европейския съюз. По този начин страната ни ще подкрепи пътя на югозападната ни съседка към еврочленството. За това се договориха вицепремиерът и министър на труда и социалната политика Гълъб Донев и министърът на труда и социалната политика на Северна Македония Ягода Шахпаска по време на среща в София.

**БЪЛГАРИЯ И СЪРБИЯ ЩЕ СИ СЪТРУДНИЧАТ ЗА ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА
ДЕМОГРАФСКИТЕ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА**

НИКОЛА МИНЧЕВ Е НОМИНАЦИЯ НА „ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА“.

ТОЙ ЗАЕ ПОСТА С ГЛАСОВЕТЕ НА 158 ДЕПУТАТИ

Никола Минчев е завършил Немската гимназия в София, след което придобива магистърска степен по право от Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Говори английски и немски език. Кирил Петков обясни, че Минчев се е доказал като «отличен професионалист, неприимирим боец за каузи, с активна гражданска позиция.

«Вярвам, че с тези негови качества, както и доброто му образowanie, почтеност и постоянство ще допринесат много за 47-ото Народно събрание. Той ще служи за най-добрата кауза - успехът на България», каза съпредседателят на ПП при издигането на кандидатурата на Минчев.

Първи думи на Минчев като председател на парламента

«Българският парламент не е просто място, където се творят законите, а върховната институция, която със своята дейност обезпечавя функционирането на всички сфери от обществения живот» посочи той.

Парламентът отразява нагласите в обществото. С избора на цели седем формации, които да бъдат парламентарно представени, избирателят ни даде ясен знак, че очаква от нас екипна работа, а не авторитарни решения - длъжни сме да се съобразим с

волята му добави Минчев.

«Нека работим за това в 47-ия парламент и в рамките на един пълен четиригодишен мандат да възстановим духа на взаимното разбирателство и да наложим нов модел на правене на политика», каза новият председател на парламента. «Приемете огромната ми признателност за честта да бъда Председател на българското народно събрание. В един толкова важен за родината ни момент тази чест е особено голяма», допълни Минчев. «Ще работя, вярвам, че всички заедно ще работим за това българският парламент да бъде място за свободни и градивни дебати и дискусии, в които ние да създаваме тези закони, които да ускорят развитието на страната ни и да я направят пълноценен член на Европейския съюз. Само така ще се осъществи промяната, за която всички мечтаем - да живеем в една по-добра България», завърши той.

За заместник-председатели бяха избрани Мирослав Иванов от «Продължаваме Промяната» Росица Кирова от ГЕРБ, Мукаддес Налбант от ДПС, Кристиан Вигенин от БСП, Ива Митева от «Има такъв народ» Атанас Атанасов от «Демократична България» и Цончо Ганев от «Възраждане». ■

В портфолиото на ваксината ще се включат и нови играчи - те са на етап предклинични и клинични проучвания

Това заяви в ефира на NOVA вирусологът проф. Радостина Александрова.

"Въпрос на много малко време е ваксината на Novavax да получи разрешително. Тя съдържа само S белтък и ще информира организма за вируса, за да бъде подготвен", коментира тя.

По думите ѝ препаратът на Valneva пък е инактивирана ваксина.

МЗ: Коронавирусът се размножава и изменя, заплахата от нови мутации. При нея целият вирус се въвежда, но е инактивиран, провокира имунната система да изгради имунен отговор. Противогрипните ваксини са от този тип. Не допуска тежки случаи на COVID-19", обясни тя.

Процесът е инжекционен с 4 седмици между двете дози", обясни медикът.

Японски учени: Делта щамът на коронавируса може да се самоунищожава

На 3 януари започват клинични проучвания за третата ваксина.

"Тя ще постави ударението върху клетъчния имунен отговор. Фирмата производител вече очаква резултати за ваксина за "Денга". Тази ваксина ще бъде налична през 2025 г.", каза проф. Александрова.

Тя сподели, че израелска компания разработва ваксина хапче.

Как действа бустерната доза ваксина срещу COVID-19

"По-лесна е за приложение и съхранение. Влизайки в храносмилателния тракт, тя ще се запознае с организма и ще осигури защита", подчерта тя.

Ваксината спрей пък активира местния имунен отговор, информира вирусологът.

Спред проф. Александрова има спад на заболялите, но вирусът не си е отишъл, затова не бива да подценяваме мерките и поставянето на ваксина.

Източник: NOVA

Уважаеми читатели,

През 2014 г. - издадохме «АЛМАНАХ КУРАЖ» - сборник с ваши художествени произведения. Вярваме, че ще се зарадвате на второ такова издание! Но нямаме достатъчно материали. Молим ви, мобилизирайте се, вдъхновете се и ни изпратете ваши нови творби - стихове, къси разкази, епиграми, фейлетони и др.

18 ЗАБАВНИ ПОВЕРИЯ, КОИТО МОЖЕТЕ ДА ЧУЕТЕ САМО В БЪЛГАРИЯ

Изпитаното и провереното във времето ни носи мъдрост. Народните поверия не са за пренебрегване. Те могат да се четат не само за развлечение, но е хубаво да ги имаме едно на ум...

1. Ако трети ден не ви се работи, значи е сряда.
2. Ако сте пили добре, значи утрото ще е лошо. Ако утрото е добро, значи сте пили лошо.
3. Ако се возите в кола и силно са ви ударили, излезте и проверете. Ако са ви ударили отзад е на пари, ако е отпред – на бой.
4. Презерватив, намерен от жена ви във вашето палто – имали сте подарък при покупката на чадъра...
5. Ако ви боли глава – значи имате такава!
6. Ако един мъж отваря вратата на колата на жена, то това е нова кола или нова жена.
7. Колкото по-добре се вижда деколтето – толкова по-трудно се помни лицето.
8. Ако излизайки от помещението се закачите за дръжката на вратата, обезателно ще се върнете.
9. Ако около слънцето са се появили кръгове, време е да проветрите стаята и да измиете прозорците.
10. Ако ракията се пие тежко и трудно, чакайте я обратно.
11. Нисколетящи гълъби над главата – предстои ви пране.
12. Който търси, той знае нещо.
13. Детска мъдрост: ако мама се смее на шегите на татко, значи вкъщи има гости.
14. Да ходиш на работа е на пари.
15. Ако бутате трохите от масата на земята с ръка, то това е на скандал с жената.
16. Ако жената ви мами, значи не сте й безразличен.
17. Ако сте се събудили с момиче, с което вчера сте се запознали и тя не си тръгва, то това е вашата жена...

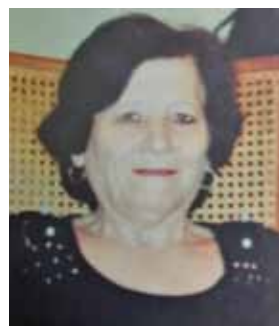
Какво е това нещо, което всички хора на Земята правят едновременно? ■
(Остаряват)

ПОКЛОН ПРЕД ПАМЕТТА ВИ, КОЛЕГИ И НЕЗАБРАВИМИ ПРИЯТЕЛИ!

Почина Георги Георгиев – дългогодишен председател на РО на СИБ – Перник. Незабравими ще останат за десетки членове на СИБ интересните срещи в Перник – било при реализацията на редица проекти на СИБ, било заради състезания и фестивали, било по време на делова работа – защото дълги години гостоприемен домакин и добър организатор беше той, Георги Георгиев...

На 30.05 21 г. след кратко боледуване почина обичаната от всички Гинка Стоянова Митова – дългогодишен председател на Дружеството на инвалидите в Надежда. Тя беше страхотен, всеотдаен човек, който полагаше невероятни грижи към всички! Загубата на такъв Човек като нея е огромна! Свеждаме глави с голяма мъка.. която е безкрайна! Дълбок поклон пред паметта и! На всички много ще ни липсва!!

Отиде си от този свят и нашата дългогодишна приятелка и сътрудничка Радостина Николова (с псевдоним Емили Темугова), родена на 11.01. 1974 г. в Габрово. Въпреки тежките си увреждания тя завършва икономически техникум в Дряново. В един от конкурсите на изданието на СИБ – за мис КУРАЖ – тя бе една от удостоените с тази титла. Но тя беше и поетеса...

Колко си мил, лебедчо, да хвъркнем двама!
Забий човка в мен и двама да хвъркнем двама!
Колеленца мои – да изхвъркна с вас!

Най-страшната присъда за мен е,
когато заста на пред белия лист
и не мога да го накарам
с чистотата на моята душа и сърце
ДА ЖИВЕЙ!

В НАВЕЧЕРИЕТО
НА ВСЯКА НОВА ГОДИНА
МАЛКИ И ГОЛЕМИ
МОМИЧЕТА
СЕ ЧУВСТВАТ КАТО
ИСТИНСКИ ПРИНЦЕСИ!

